

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - "Ἔτος ΛΕ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2118	Κυριακὴ ΙΔ' Ματθαίου (Ματθ. 22,1-14) 2 Σεπτεμβρίου 2018	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
---	--	---

Ἔχεις ἔνδυμα γάμου;

«Ἐταῖρε (=φίλε), πῶς εἰσήλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου;» (Ματθ. 22,12)

Μὲ γάμο βασιλικό, ἀγαπητοί μου, παρομοιάζει ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν «**βασιλεία τῶν οὐρανῶν**» (Ματθ. 22,2). Καὶ τὴν παρομοιάζει ἔτσι, γιὰ νὰ φανερώσῃ τὴν ἀνέκφραστη **χαρὰ** ποὺ θὰ αἰσθανθοῦν ὅσοι θ' ἀξιωθοῦν νὰ παρακαθήσουν στὴν πνευματικὴ τράπεζα τῶν θείων γάμων.

Ὅπως δηλαδὴ σὲ ἓνα γάμο, καὶ μάλιστα γάμο πλούσιο καὶ βασιλικό, τὰ πάντα εἶνε εὐφρόσυνα καὶ ἡ χαρὰ λάμπει στὰ πρόσωπα τῆς νύφης, τοῦ γαμπροῦ, τῶν γονέων, τῶν συγγενῶν καὶ φίλων, κατὰ παρόμοιο τρόπο κι ὅταν ἡ **Ἐκκλησία**, «ὡς **νύμφη κεκοσμημένη τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς**» ποὺ λέει ἡ Ἀποκάλυψις, σὰν νύμφη στολισμένη γιὰ τὸν ἄνδρα τῆς (Ἄπ. 21,2), θὰ τελέσῃ τοὺς γάμους τῆς μὲ τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ, τὸν Κύριό μας Ἰησοῦν Χριστόν, ποὺ εἶνε ὁ οὐράνιος Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας, καὶ **θὰ ἐνωθῇ πλήρως καὶ αἰώνιως πλέον μὲ τὸ Θεὸ** στὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, τότε, ὦ τότε, τὰ πάντα θὰ εἶνε εὐφρόσυνα καὶ ἡ χαρὰ ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων θὰ εἶνε ἀπερίγραπτη. Τὸ γεγονὸς αὐτό, οἱ γάμοι τῆς Ἐκκλησίας, θὰ εἶνε, σὲ χαρὰ καὶ μεγαλοπρέπεια, **τὸ ἀνώτερο ἀπὸ ὅλα τὰ χαρμόσυνα γεγονότα** τῆς ἱστορίας. Μπροστὰ σ' αὐτὸ καὶ οἱ μεγαλοπρεπέστεροι γάμοι τοῦ πιὸ ἐνδοξοῦ βασιλιᾶ τῆς γῆς θὰ φαίνωνται σὰν ἓνα τιποτένιο χαλίκι μπροστὰ σὲ ἓνα σωρὸ ἀπὸ πολύτιμους λίθους ἀμύθητης ἀξίας, σὰν μιὰ σκιά μπροστὰ στὴν πραγματικότητα, σὰν μιὰ σταγόνα μπροστὰ σ' ἓναν ἀπέραντο ὠκεανό.

Στοὺς γάμους αὐτοὺς, ἀγαπητοί μου, στὴ χαρὰ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ὁ «**βασιλεὺς**» τοῦ σύμπαντος, ὁ **Θεός**, κάλεσε καὶ καλεῖ **ὅλους τοὺς ἀνθρώπους**, ἰουδαίους καὶ ἐθνικούς, ἄντρες καὶ γυναῖκες, μεγάλους καὶ μικρούς. Τοὺς κάλεσε καὶ τοὺς καλεῖ μὲ γε-

νικὲς καὶ εἰδικὲς **προσκλήσεις**, καὶ μάλιστα κατ' ἐπανάληψιν. Καὶ **πῶς οἱ καλεσμένοι ἀνταποκρίνονται**; Πολλοί, ὅπως π.χ. οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ἰουδαίους, **περιφρονοῦν** τὴν πρόσκλησι· πολλοὶ ὅμως ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ἀπὸ κάθε φυλὴ καὶ γλῶσσα, ἀπὸ κάθε αἰῶνα καὶ ἐποχὴ, ἀπὸ κάθε κοινωνικὴ τάξι καὶ κατάστασι, **δέχονται** τὴν πρόσκλησι, προσέρχονται στὴν Ἐκκλησία, βαπτίζονται καὶ γίνονται Χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι. Δὲν εἶνε λίγοι· εἶνε πλῆθος μεγάλο. Ὅλοι αὐτοὶ ἔχουν ἔλθει καὶ περιμένουν στὴν αἴθουσα τῶν ἀνακτόρων, πότε θὰ φτάσῃ ἡ ὥρα τῆς τελέσεως τῶν γάμων, νὰ δοῦν ἔκθαμβοι τὴ Νύμφη καὶ τὸ Νυμφίο, ν' ἀκούσουν μὲ ἀγαλλίασι τὴ θεσπέσια μουσικὴ, καὶ νὰ παρακαθήσουν τρισευτυχισμένοι σ' ἐκεῖνο τὸ **γαμήλιο τραπέζι**, ἀπ' τὸ ὁποῖο **δὲν θὰ λείψῃ τίποτε μὰ τίποτε** ἀπὸ ὅ,τι θὰ εὐφράνη τὴν καρδιά ὄλων τῶν συνδαιτυμόνων· γιατί ἐκεῖ, πραγματικά καὶ ὄχι φανταστικά ὅπως στὴν ἀρχαία μυθολογία, θὰ ὑπάρχη τὸ «**νέκταρ**» καὶ ἡ «**ἀμβροσία**». Ὅλα εἶνε ἔτοιμα. Λίγες στιγμὲς ἀπομένουν· ὅπου νὰ ἔνε θὰ σημάνῃ ἡ καμπάνα, θὰ φανῇ ὁ Νυμφίος, θ' ἀνοίξῃ ἡ πύλη, θὰ περάσουν ὅλοι μέσα, καὶ θ' ἀρχίσῃ ἡ χαρμόσυνη τελετὴ.

Ἐκεῖ θὰ εἶνε ἡ **πλήρης εὐτυχία**. Εὐτυχισμένα τὰ μάτια ποὺ θὰ δοῦν τὸ θέαμα τῶν γάμων, εὐτυχισμένα τὰ αὐτιά ποὺ θ' ἀκούσουν τὸν γλυκὺ διάλογο Νύμφης καὶ Νυμφίου!

Ἐκεῖνο ποὺ ἀπαιτεῖται βέβαια ἀπὸ κάθε καλεσμένο εἶνε μόνον **νὰ παρευρεθῇ ἐκεῖ εὐτρεπισμένος**, κόσμιος, καθαρός. Δὲν ταιριάζει σὲ τέτοιο τραπέζι νὰ παρακαθήσῃ κανεὶς μὲ τὰ ροῦχα τῆς δουλειᾶς, μὲ τὰ ράκη τῆς καθημερινῆς βιοπάλης· ἐκεῖ θὰ φορέσῃ **ὅ,τι πιὸ καλὸ ἔχει**. Δὲν ἐννοῶ φορεσιᾶς ἐξεζητημένους καὶ τουαλέττες προκλητικὰς, ὅπως δυστυχῶς βλέπουμε σήμερα στοὺς γάμους· ἡ περιβολὴ

αυτή αντί να τιμᾷ ἀτιμάζει τὴν εὐπρέπεια τοῦ ἱεροῦ μυστηρίου. Ἐννοῶ **ἐμφάνισι σεμνή, ἱεροπρεπῆ**· φροντισμένη ἀλλ' ὄχι φανταχτερή, ἐπίσημη ἀλλὰ ἀπέριπτη. Μὲ καταλαβαίνετε τὶ ἐννοῶ.

Ἄλλα τί βλέπω; Νά τώρα ὁ Βασιλεύς, προτοῦ ν' ἀρχίσῃ τὸ γαμήλιο τραπέζι, συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς αὐλικούς καὶ τοὺς ὑπασπιστάς του, ἔρχεται νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὴν αἴθουσα ὅπου ἔχουν συγκεντρωθῆ οἱ καλεσμένοι. Παρατηρεῖ νὰ δῆ, ἂν ἔχουν ὅλοι **«ἔνδυμα γάμου»**, τὴν κατάλληλη φορεσιά πού ἐπιβάλλεται σὲ τέτοια τελετή. Καὶ αἴφνης τὸ βλέμμα τοῦ Ἄρχοντα ἀγριεύει, γίνεται ὀργίλο, καθὼς πέφτει ἐπάνω σὲ ἕνα προσκεκλημένο πού ὅπως φαίνεται δὲν κατάλαβε ποῦ βρίσκεται. Αὐτὸς **προσηλθε στὸ τραπέζι ὅπως ἦταν κάθε μέρα**· δίχως ν' ἀλλάξῃ ροῦχο, δίχως νὰ πλυθῆ, δίχως νὰ φροντίσῃ νὰ καθαρισθῆ καὶ νὰ ἐμφανισθῆ φορώντας κάτι εὐπρεπές. Ἡ φορεσιά του ἦταν τελείως ἀταίριαστη καὶ ἡ ἐμφάνισί του ἐκεῖ, ἀνάμεσα στὰ λαμπροστολισμένα πρόσωπα καὶ τὸ ἀστραφτερὸ περιβάλλον, ἦταν μιὰ παραφωνία μέσα σ' ἐκείνη τὴν ἁρμονία. Γι' αὐτὸ ὁ προσκεκλημένος αὐτός, πού δὲν εἶχε **«ἔνδυμα γάμου»**, ἐλέγχεται ἀπὸ τὸν Βασιλέα γιὰ τὴν ἀναίδειά του. Τὸν διώχνει ἔξω ἀπ' τὰ ἀνάκτορα λέγοντάς του· **«Ἐταῖρε, πῶς εἰσηλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου;»** πῶς μπῆκες, φίλε, ἐδῶ μέσα χωρὶς νὰ ἔχῃς ροῦχο γιὰ γάμο (ἐ.ἀ. 22,12). Κι αὐτὸς τί νὰ πῆ· βουβαίνεται, δὲν ἔχει τί ν' ἀπαντήσῃ. Καὶ ὄχι μόνο τὸν διώχνει ἀλλὰ καὶ τὸν τιμωρεῖ, τὸν φυλακίζει, γιὰτὶ προσέβαλε τὸν Ἄρχοντα. Ὡ τὸν δύστυχο! Τώρα, ἐνῶ οἱ ἄλλοι, πού φρόντισαν νὰ ἔχουν **«ἔνδυμα γάμου»**, θὰ πανηγυρίζουν καὶ θὰ εὐφραίνωνται, αὐτὸς θὰ στέκεται μακριὰ καὶ θ' ἀναστενάξῃ, γιὰτὶ ὄχι μόνο ἔχασε τὴν χαρὰ ἀλλὰ καὶ κλείστηκε στὴ φυλακή.

Ποίος εἶνε, ἀγαπητοί μου, ὁ καλεσμένος αὐτός; καὶ **ποιό εἶνε τὸ ἔνδυμα τοῦ γάμου**; Καλεσμένος εἶνε ὁ Χριστιανὸς ἐκεῖνος πού ἐκλήθη μὲν στὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, βαπτίσθηκε, ἔγινε δεκτὸς στὴν Ἐκκλησία –καὶ οἱ θύρες τῆς ἦταν πάντα γι' αὐτὸν ἀνοιχτές–, δὲν φρόντισε ὅμως νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ ἔνδυμα τοῦ γάμου. Καὶ ἔνδυμα τοῦ γάμου ἐννοεῖ ἡ παραβολὴ τὸν **ἅγιο βίο**, τὴν ἀγία ζωὴ, πού κάθε βαπτισμένος πρέπει νὰ παρουσιάσῃ κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς Κρίσεως ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Διότι δὲν ἀρκεῖ πρὸς σωτηρίαν μόνο ἡ πίστις· ἀπαιτεῖται καὶ ὁ βίος, ὁ ὀρθὸς καὶ καθαρὸς καὶ ἅγιος, πού θ' ἀποδείξῃ ὅτι ἡ πίστις εἶνε βεβαία καὶ ἀληθινή.

Λοιπὸν, ἀδελφέ μου· σὲ κάλεσε ὁ Κύριος στοὺς γάμους; δέχθηκες τὴν πρόσκλησι; πίστεψες σ' αὐτόν; βαπτίσθηκες; ἀνοιξαν οἱ θύρες τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Οἴκου τοῦ Θεοῦ; σὲ ὑποδέχθηκαν ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ μὲ τίς τιμὲς τοῦ τέκνου τοῦ Θεοῦ; Ἔγιναν ὅλα αὐτά; Λοιπὸν **δόξαζε** γιὰ τίς εὐεργεσίες αὐτὲς τὸ Θεό, ὁ ὁποῖος σ' ἐσένα, ἕνα τὸ ἀλητάκι περιπλανώμενο στὰ τρίστρατα τῆς ἁμαρτίας, ἔκανε τὴν τιμὴ νὰ σὲ καλέσῃ στὰ Ἀνάκτορά του. Ἄλλὰ **καὶ τίμησε** τὸ Θεό· φέρε ἐνώπιόν του ἔργα ἄξια τῆς κλήσεώς σου· προσπάθησε στὸ ἐξῆς ὅλη ἡ ζωὴ σου νὰ μοιάζῃ μὲ ἕνα λαμπρὸ ἔνδυμα, στὸ ὁποῖο νὰ μὴ φαίνεται εἰ δυνατόν καμμία κηλίδα. Καὶ ὅπως ἡ βασιλικὴ νύφη δὲν περιμένει τὴν τελευταία στιγμή νὰ ἐτοιμάσῃ τὴν νυφικὴ στολή, ἀλλὰ ἐτοιμάζεται ἐγκαίρως, ἔτσι κ' ἐσὺ κ' ἐγὼ ἄς ἐργασθοῦμε νὰ κάνομε λαμπρὴ τὴν στολή τῆς ψυχῆς μας. Γι' αὐτὸ ἄς προμηθευτοῦμε ὅλα τὰ νήματα τῶν ἀρετῶν (τῆς ταπεινώσεως, τῆς ὑπομονῆς, τῆς πραότητος, τῆς σωφροσύνης, τῆς ἐλεημοσύνης, τῆς ἀγάπης) καὶ ἄς καθήσομε στὸν ἀργαλειὸ τῆς θείας χάριτος, γιὰ νὰ ὑφάνομε τὸ ὕφασμα ἐκεῖνο, μὲ τὸ ὁποῖο θὰ κατασκευάσομε τὸ ἔνδυμα τῆς ψυχῆς μας, **«τὸ ἔνδυμα γάμου»**, καὶ νὰ μὴ βρεθοῦμε τὴν ἡμέρα ἐκείνη μὲ ἀκαθάρτη στολή.

* * *

Ζοῦμε, ἀγαπητοί μου, σὲ ἐποχὴ, κατὰ τὴν ὁποία ὁ κόσμος ἔχει δώσει μεγάλη σημασία στὴν **ἐξωτερικὴ ἐμφάνισι**, τὸν στολισμὸ τοῦ σώματος. Οἱ πολλοὶ ἀσχολοῦνται καὶ φροντίζουν πῶς νὰ στολιστοῦν ὠραιότερα, πῶς νὰ κάνουν μεγαλύτερη ἐντύπωσι στὸν κόσμον· νὰ τί σκέπτονται πολλοὶ καὶ πολλές. Καὶ γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτό, τὸν ἐξωτερικὸ στολισμὸ, ξοδεύονται καθημερινῶς ἑκατομμύρια καὶ δυσσεκατομμύρια. Ἄλλὰ δυστυχῶς μέσα στὴν μέριμνα αὐτὴ τοῦ τί θὰ ντυθοῦμε, **«τί περιβαλώμεθα;»** (Ματθ. 6,31), λησμονήσαμε τὸ οὐράνιο ἔνδυμα, τὸ ἔνδυμα τῆς ἀρετῆς, τὸ ἔνδυμα τοῦ γάμου. Γι' αὐτὸ τὸ ἔνδυμα, πού δὲν φθείρεται ποτέ κ' εἶνε ἀπαραίτητο γιὰ τὴν παράστασί μας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πολὺ λίγοι τώρα ἐνδιαφέρονται!

Εἴθε μεταξὺ αὐτῶν τῶν λίγων νὰ εἴμαστε κ' ἐμεῖς, γιὰ νὰ μὴ βρεθοῦμε τότε σὲ δύσκολη θέσι καὶ νὰ μὴ δοκιμάσομε τὴν ὀδυνηρὴ ἔκπληξι πού αἰσθάνθηκε ὁ προσκεκλημένος τῆς παραβολῆς ὅταν ἄκουσε τὴ φωνὴ τοῦ Κυρίου νὰ τοῦ λήῃ· **«Ἐταῖρε (=φίλε), πῶς εἰσηλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου;»**.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**